

Sytytä meissä

Sävellys: Pentti Suppola

Sanat:

Sytytä meissä

Niin syttyvät kynttilät taas kuten ennen,
vuosien virrassa tullen, menen,
maailman yöhön taas kirkkahana,
saa kynttilän viesti ja joulun sana,
joka kuin vieras on aikaamme tähän,
syvästi sairaassen elämähän.

Täällä on kotomme, varjojen maa,
taakkojaan kantaen vaeltaa
ihmisten saatto iästä ikään,
vapahdusta ei suo kohtalo mikään,
untemme usvaan toiveemme nostain,
kuljemme tietämme, osaamme ostain.

Kynttilät syttyvät, kerran se loisti,
tähti, mi varjojen vallat poisti.
Hän silloin syntyi valoksi meille,
syntien sumuihin eksyneille,
sytytä sydämiin kynttiläs meille,
valostas kauaksi loitonneille.

Sytytä meissä lämpö ja valo,
että vois kaikki kaunis ja jalo
olla kuin soihtuna elomme yllä,
valaisten polkumme säteilyllä,
ikuinen totuus yhäti uus,
aikojen alku ja tulevaisuus.

SAMULIN JOULULAULU

Larghetto $\text{♩} = 63$

A1 *mf*

Kun taas

pakkaneen paukkuy ja ulvovat sudetkin h° — tä haukkuu. On kylmä tuuli

vallannut maan, vielä enkelitkin p° pysyy pii — los — tsaan. Siellä

mf on myös tietenkkin hän joka nä — kee kaiken ja viel' enemmän. Hänee

mf luot — taa voi jokai — nen, siitä joulu on merkkinä Pakkandeh. Kirikka

u — den jos näki — sin, uskoi — sin, luottai — sin, odot

Hm A7 Em⁶ F#7 Hm (7)
 Hm (7) G F#7 Hm (A)
 (7) (6) G A7
 D F#m Hm (7) Em C#° A7
 Hm (A) (7) (6) G A7
 Bb C7 F C7

— sin. Viimein — kin kun joulu jo on, tunnen enkelten näyttävän

A7 Dm Bb7 C2

au — rin — gon. Kuinka voikaan mua lämmit — tää kylmä lumi jonka mä

F C2 Bb7 Bb7 Gm Gm7 C2

cresc. *ff*

leijuvan nään. Viimeinkin kun joulu jo on, näen enkelten näyttävän

A7 Bm Bb7 C2

dim *p*

au — rin — gon. Kuinka voikaan mua lämmit — tää, kylmä lumi jonka päistessä

F C2 Bb7 Bb7 Gm Gm7 C2

cresc. *ff*

aurin-gon nään

Da Capo **A1** al

A7

Coda Piano/la Fine

— sin

A7 Dm

37 G Am C D7 C Am C D7

3. Kynt - ti - lät syt - ty - väät, ker - ran se lois - ti, täh - ti, mi var - jo - jen val - lat pois - ti.

41 Am Am7/G D7/F# Ebdim Em7 G/D G/B Am/C D7 Em Am/F# Bsus4 B7

41 Hän sil - loin syn - tyi va - lok - si meil - le, syn - ti - en su - mui - hin ek - sy - neil - le,

45 C D7/C Em Am Em Am6/E Bsus4 B7 Em Em7/D Am/C D7 C Cm/Eb G

45 sy - ty - tä sy - dä - miin kynt - ti - läs meil - le, va - los - tas kau - ak - si loi - ton - neil - le.

49

53

G Am C D7 C Am C D7

4. Sy - ty - tä meis - sä läm - pö ja va - lo, et - tä vois kaik - ki kau - nis ja ja - lo

57

Am Am7/G D7/F# Ebdim Em7 G/D G/B Am/C D7 Em Am/F# Bsus4 B7

ol - la kuin soih - tu - na e - lom - me yl - lä, va - lais - ten pol - kum - me sä - tei - lyi - lä,

61 C D7/C Em Am Em Am6/F# B sus4 Em Em7/D Am/C D7 C Cm/Eb G

i - kui-nen to - tuus y - hä - ti uus, ai - ko - jen al - ku ja tu - le - vai - suus.

65

65

65

taa — kin mä jaksai — sin A2 *mf*

Sul — jen övestä haan, vanhan

dim

bb7 A7 Hm (F) Hm (F)

mökkini saranat Jalittaa vaan, tuskin pystyn käymään ees' nukkumaan, koska

G#2 Hm (A) (F) (G)

tulevaa en kuitenkaan mielestä saan. Olen yksin enkä muuta mä voi, metsä

A7 D F#m Hm (F)

mf

humisee kyl-mästi se korvissa soi. Silti jaksan jäädä odottamaan, koska

Em C#o A7 Hm (A) (F) (G)

mf

tiedän että se pal-ki-taan. Kirkeä-u-den jos näki — sin, uskoi

G A7 bb C7

— sin, luottai — sin, odot — taa — kin mä jaksai

F C7 bb7

dim